

Archeologienota Harelbeke Vaarnewijkstraat 20

Programma van Maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Paulien FONTEYN

2-7-2020

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen te Harelbeke Vaarnewijkstraat 20 (provincie West-Vlaanderen), gelegen buiten woon- of recreatiegebied, waarbij de totale oppervlakte van de betrokken bodemingrepen 5000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog.

Het plangebied is ca. 30.560m² groot en situeert zich ten noorden van de Leie, binnen de industriezone rondom de Vaarnewijkstraat. Het terrein omvat het grootste deel van de voormalige elektriciteitscentrale van Infrax te Harelbeke. Binnen het plangebied bevindt zich dan ook nog infrastructuur verbonden aan deze centrale, waaronder een hoofdgebouw, twee schouwen, enkele bijgebouwen, tanks, silo's etc. Rondom de gebouwen zijn verhardingen aanwezig. Het noordelijke deel van het terrein is onbebouwd. Ook in het noordwesten en het zuidoosten zijn nog enkele onbebouwde zones aanwezig.

Het plangebied is gelegen op ca. 800m ten noorden van het centrum van Harelbeke, aan de overzijde van de Leie. De oudste betrouwbare bron waarop het terrein is afgebeeld is de Ferrariskaart uit ca. 1777. Het plangebied is in deze periode onbebouwd en in gebruik als weiland, bosgrond en akkerland. In het noordelijke deel stroomt een waterloop, die van de Leie aftakt, doorheen het plangebied. Deze is tot op vandaag aanwezig. Ook op de 19^e-eeuwse Atlas der Buurtwegen (1840), kaart van Popp (1842-1879), kaart van Vandermaelen (1846-1854) en de topografische kaart van 1862 is geen bebouwing zichtbaar binnen het plangebied. De topografische kaarten van 1883 en 1910-1947 geven aan dat er wegen in gebruik worden genomen binnen het plangebied. De luchtfoto van 1971 geeft aan dat de bebouwing van het plangebied pas na deze periode aanvangt, vermoedelijk kort na het verbreden van de Leie. Dit is zichtbaar op de luchtfoto van 1979-1990. In deze periode wordt de bestaande elektriciteitscentrale weergegeven net ten noordwesten van de verbrede Leie. De site heeft reeds zijn huidige uiterlijk met hoofdgebouw, twee schouwen, enkele bijgebouwen, silo's etc. Het verbreden van de Leie en de ontwikkeling van de oorspronkelijke landbouwgronden naar industrieterrein, heeft mogelijk reeds een verregaande invloed gehad op het bodemarchief, voornamelijk ter hoogte van de bebouwde zones. De verstoringsgraad in de tot op heden onbebouwde delen, kan op basis van het bureauonderzoek alleen moeilijk bepaald worden.

Harelbeke maakt deel uit van de Zandleemstreek, in de Zuidelijke Vlaamse Laagvlakte. Het Harelbeekse landschap wordt voornamelijk gekenmerkt door de Leievallei, waarin ook het plangebied gesitueerd kan worden. Het landschap is verder zwak golvend met hoogtes die schommelen tussen ca. +10m TAW en +36m TAW. Op ca. 2,6km ten zuiden van het plangebied bevindt zich een uitgestrekt water, behorend tot het provinciedomein Gavers. Ook de Vaarnewijkbeek, meteen ten noorden van het plangebied, en de Hazelbeek, tekenen zich af als duidelijke depressies in het landschap. Het plangebied zelf kent een relatief gering hoogteverschil van maximaal ca. 1m. Depressies kunnen opgemerkt worden ter hoogte van een kleine waterloop in het noorden van het plangebied en een vijver of dergelijke in het onbebouwde deel langs de zuidwestelijke zijde. Verder zijn ook de gebouwen en bomen zichtbaar op het digitale hoogtemodel. Gemiddeld kent het terrein een hoogteligging van ca. +11,6m TAW. Ten zuiden van het plangebied werd een deel van de Infrax-site opgehoogd (ca. +13m

TAW) met slib bij de verbreding van de Leie. Deze zone maakt echter geen deel uit van het huidige plangebied.

Op archeologisch vlak kent Harelbeke een rijk verleden, waarbij vondsten en sporen gekend zijn vanaf het finaal-paleolithicum tot in de nieuwste tijd. Gezien de landschappelijke ligging langs de Leie kunnen sporen en vondsten vanaf de steentijd tot de nieuwste tijd verwacht worden. Deze verwachting houdt echter geen rekening met de 20^e-eeuwse ontwikkeling van het gebied tot industriezone en de verbreding van de Leie. Hierbij werd een groot deel van het bodemarchief zo goed als zeker verstoord. Voor de bebouwde zones geldt dan ook een zeer laag archeologisch potentieel. Enkel de tot op heden onbebouwde zones, bezitten mogelijk nog een archeologisch potentieel.

In eerste instantie zullen enkele van de bestaande gebouwen gesloopt worden. Het betreft de twee schouwen, het turbinegebouw, de zuidwestelijke silo's en enkele kleine bijgebouwen. Ook een groot deel van de betonverharding dient gesloopt te worden. De overige gebouwen blijven behouden in de geplande werken. Na de sloop worden in het zuidwesten van het plangebied twee nieuwe gebouwen gepland, aansluitend bij het voormalige separatorengedouw, dat zelf behouden blijft. Daarnaast wordt een kleine annex toegevoegd ten noordoosten van het hoofdgebouw. De nieuwe bebouwing heeft een oppervlakte van ca. 595m². Een nieuwe betonverharding (ca. 11.105m²) wordt rondom aangelegd. In het noordelijke deel wordt een nieuwe grindverharding (ca. 1.903m²) voorzien. Ook in het zuidwesten en het zuidoosten worden twee zones met grindverharding (ca. 241m² en ca. 675m²) aangelegd. Het overige deel van het plangebied blijft ongewijzigd.

Op basis van enkel het bureauonderzoek kan de aan- of afwezigheid van een archeologische site niet aangetoond worden. Wel kan worden verondersteld dat er geen archeologisch relevant erfgoed meer bewaard is ter hoogte van de tot op heden bebouwde zone. De bodemingrepen die in het verleden gepaard gingen met de verbreding van de Leie, de aanleg van het industrieterrein en de bouw van de Infrax-centrale zullen reeds een zeer ingrijpende invloed gehad hebben op het eventuele bodemarchief. Daarnaast zijn de geplande werken in deze zone beperkt tot de reeds verstoorde diepte. Het valt echter niet uit te sluiten dat er nog archeologische sites bewaard zijn in de tot op heden onbebouwde zones in het noorden en zuidoosten van de site. De geplande werken in deze zones zijn van die aard dat eventueel aanwezig archeologisch erfgoed bedreigd wordt. Een verder vooronderzoek kan relevante kennisvermeerdering genereren voor de algemene ontwikkelingsgeschiedenis van deze regio. Er dient bijgevolg verder vooronderzoek te gebeuren.

Het verder vooronderzoek bestaat uit enerzijds een landschappelijk booronderzoek (eventueel gevolgd door een archeologisch booronderzoek en/of een proefputtenonderzoek gericht op steentijd), anderzijds een proefsleuvenonderzoek. De modaliteiten van het verder vooronderzoek worden hieronder behandeld.

2. Administratieve gegevens en afbakening

Locatiegegevens: West-Vlaanderen, Harelbeke, Vaarnewijkstraat 20

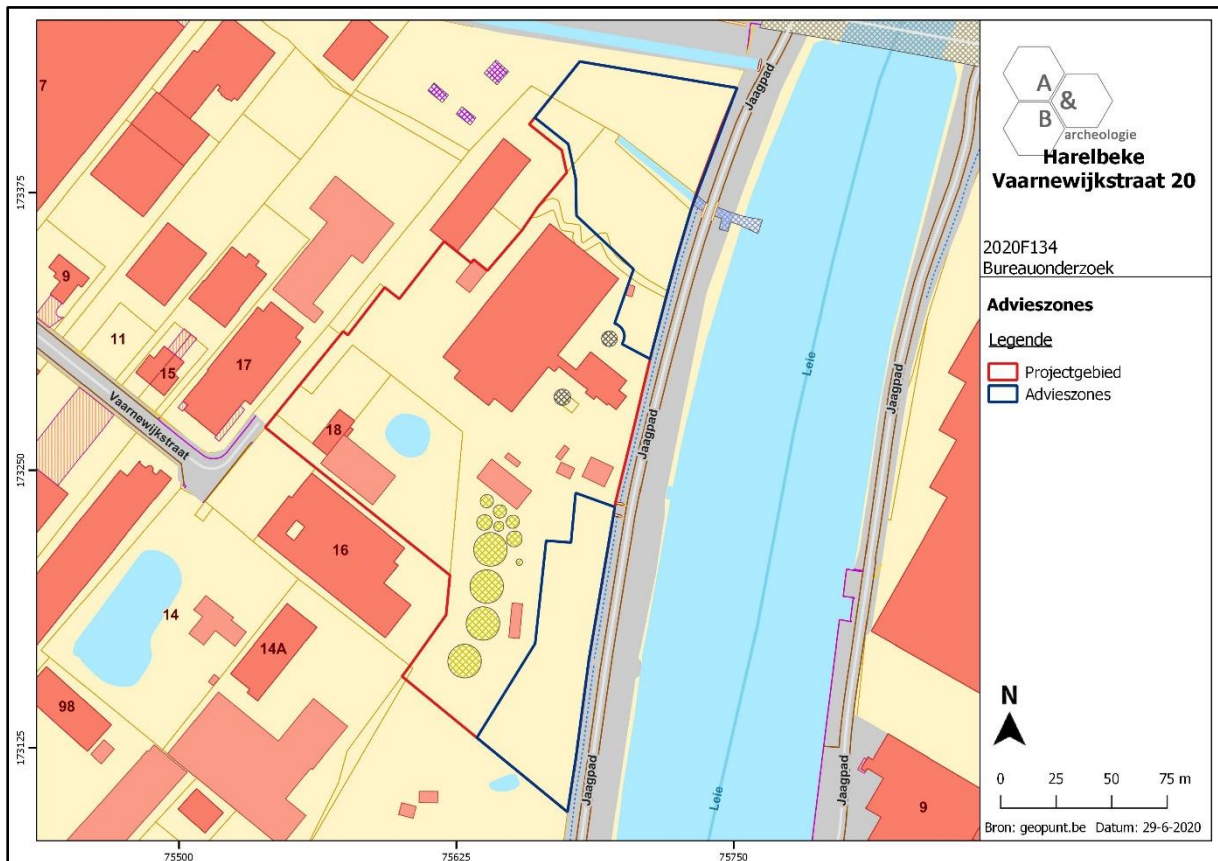
Lambertcoördinaten onderzoeksgebied: X: 75320 en Y: 173088; X: 75970 en Y: 173443

Oppervlakte plangebied: ca. 30.560m²

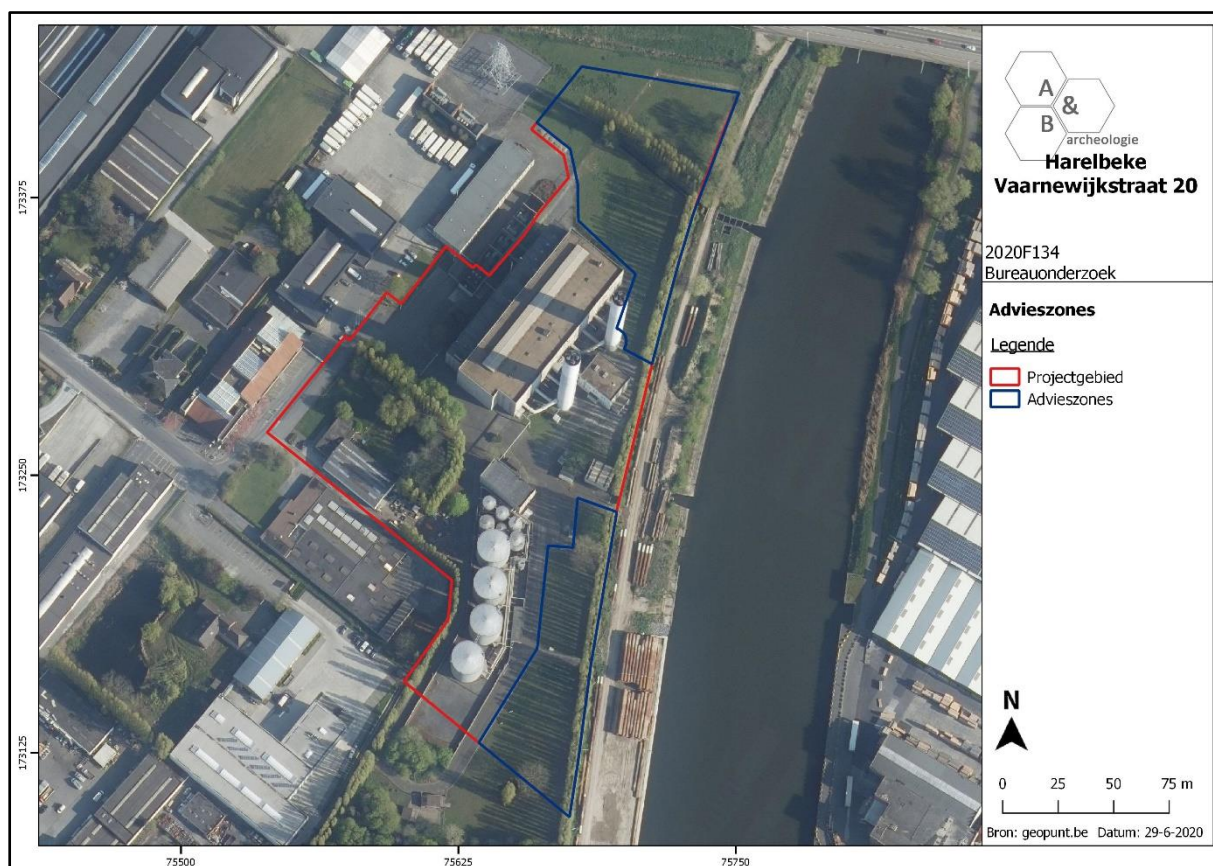
Oppervlakte advieszone: 9.695m²

Kadastergegevens: Harelbeke, afdeling 3, sectie D, percelen 114D (partim) 114H, 114K (partim), 114N, 114R, 114V (partim), 114W (partim), 116N, 116P, (zie figuur 1)

Enkel het noordelijke (ca. 5.850m²) en zuidoostelijke (ca. 3.845m²), voorheen onbebouwde zones komen nog in aanmerking voor verder vooronderzoek. Elders beperken de bodemingrepen zich tot reeds verstoorde dieptes of blijft de huidige bebouwing behouden.

Figuur 1 Aanduiding van het plangebied en de advieszones op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

Figuur 2 Aanduiding van het plangebied en de advieszones op de orthofoto van 2018 (bron: geopunt.be).

3. Vraagstelling

Het doel van de onderzoeken is het achterhalen of er op het terrein één of meerdere archeologische sites aanwezig zijn en te bepalen welke maatregelen dienen te worden genomen voorafgaand aan de verdere ontwikkeling van het projectgebied. Daarnaast kan ook de verstoringsgraad in kaart gebracht worden. Hieronder worden enkele specifieke, niet limitatieve, onderzoeksvragen weergegeven.

- Vraagstellingen voor landschappelijke boringen:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied?
 - Zijn er aanwijzingen voor een mogelijke steentijdsite?
 - Is een verder verkennend en waarderend archeologisch booronderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Zijn er aanwijzingen dat (een gedeelte van) het terrein zodanig verstoord is, dat er geen archeologische sites meer bewaard kunnen zijn?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor verkennend archeologisch booronderzoek:
 - Wat is de bodemkundige opbouw van het plangebied? Wijkt deze plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij het landschappelijk booronderzoek?
 - Zijn er aanwijzingen voor een steentijdsite?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder waarderend archeologisch booronderzoek noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de boorpunten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?

- Vraagstellingen voor waarderend archeologisch booronderzoek:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Indien een steentijdsite aanwezig is: is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
 - Is een verder vooronderzoek door middel van proefputten noodzakelijk? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Wat is de omvang en ruimtelijke spreiding van de proefputten (aantal, locatie, diepte,...)?
 - Is een verder proefsleuvenonderzoek nodig? Zo ja, over het volledige plangebied of delen ervan? Moet het vooropgestelde sleuvenplan bijgesteld worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
- Vraagstellingen voor proefputten:
 - Wijkt de bodemopbouw plaatselijk af van de bodemopbouw zoals gekarteerd bij de eerdere booronderzoeken?
 - Is er effectief een steentijdsite aanwezig?
 - Kunnen zones met concentraties afgebakend worden?
 - Wat is het niveau waarbinnen de silexartefacten zich bevinden? Kunnen deze stratigrafisch onderscheiden worden?
 - Kan de optie *in situ* behoud gehanteerd worden? Of worden de niveaus bedreigd bij de geplande werkzaamheden?
 - Is een vervolgonderzoek gericht op steentijd noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen? Zijn er voldoende gegevens verzameld om een programma van maatregelen op te stellen voor een steentijdopgraving?
- Vraagstellingen voor proefsleuvenonderzoek:
 - Zijn er archeologische sporen aanwezig? Welke spoorcategorieën komen voor?
 - Wat is de bewaringstoestand van de aangetroffen sporen?
 - Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren en behoren ze tot één of meerdere periodes?
 - Zijn sporen en structuren aanwezig die kunnen gelinkt worden aan de 18de-eeuwse hoeve? Wat is de oorsprong van de hoeve? Kent deze een voorloper in houtbouw? Is

een indeling van het erf (functionele indeling, inplanting, waterputten, ...) waar te nemen?

- Zijn er indicaties omtrent artisanale activiteiten of aanwijzingen voor andere functionele eigenschappen?
- Wat is de relatie tussen de archeologische sporen en het landschap?
- Kan een archeologische site uitgesloten worden?
- Wat is de graad van verstoring binnen het plangebied?
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk, en zo ja, wat is de afbakening en aan welke modaliteiten (strategie, onderzoeksvragen) moet dit voldoen?

4. Plan van aanpak (onderzoeksstrategie, -methode en –technieken)

Uit het verslag van resultaten kwam naar voor dat verder vooronderzoek zonder ingreep in de bodem in de vorm van landschappelijke boringen (al dan niet gevolgd door verkennend en eventueel waarderend archeologisch booronderzoek en mogelijk een proefputtenonderzoek) en verder onderzoek met ingreep in de bodem door middel van proefsleuven de meest aangewezen methodes zijn om het plangebied te onderzoeken. De afbakening van het onderzoeksgebied is te vinden op de boven- en onderstaande figuren. De voorziene onderzoeksmethoden moeten niet uitgevoerd worden indien de geplande werken alsnog niet zullen plaatsvinden.

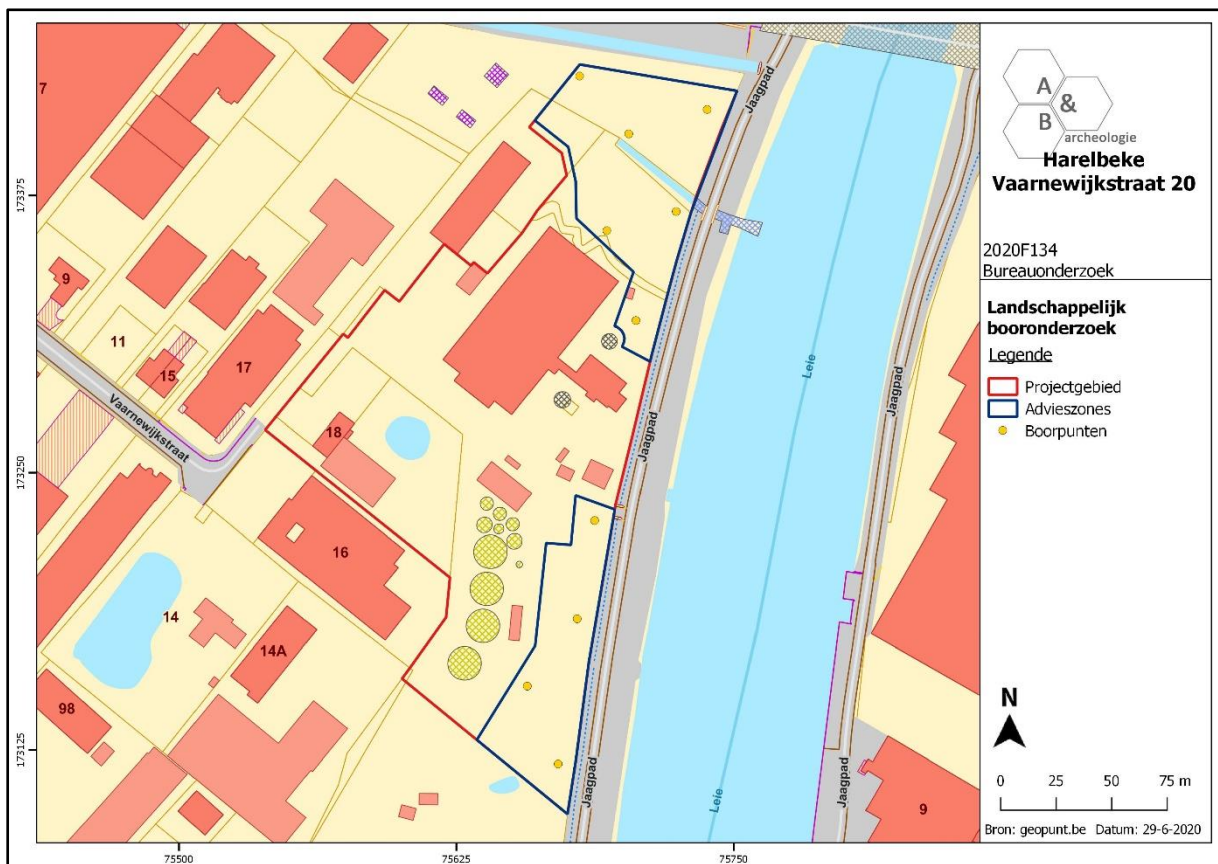
Indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat delen van het plangebied in dergelijke hoge mate verstoord zijn dat verdere onderzoeksstappen geen nuttige kenniswinst zullen bijbrengen of dat er geen archeologisch erfgoed meer bewaard kan zijn, dan dienen alle verdere onderzoeksstappen inclusief het proefsleuvenonderzoek niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage van de hieronder beschreven methodes dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in de Code van Goede Praktijk. Het onderzoeksdoel is succesvol bereikt indien de vraagstelling gefundeerd kan beantwoord worden.

- Randvoorwaarden/aandachtspunten
 - 1) Het is noodzakelijk dat het terrein vrij is van obstakels voorafgaand de start van het verder vooronderzoek. Dit betekent dat alle te verwijderen begroeiing eerst **bovengronds** verwijderd moeten worden. Hierbij is het van belang dat de bodemingrepen tot een minimum beperkt blijven en dat boomstronken blijven zitten in de grond. Deze mogen ook niet worden uitgefreesd. Op die manier wordt vermeden dat niet-gedocumenteerd archeologisch erfgoed beschadigd wordt. De stronken kunnen pas verwijderd worden indien het vooronderzoek heeft aangetoond dat er geen archeologische site aanwezig is, of – indien er wel een site aanwezig is – tijdens/na een eventuele opgraving van het terrein.
 - 2) Het onderzoek kan pas van start gaan nadat er duidelijke afspraken over het geplande onderzoek zijn gemaakt tussen de huidige eigenaars en de initiatiefnemer.

- Landschappelijke boringen

Verspreid over het terrein worden 10 boringen uitgevoerd. Het staat de uitvoerder vrij of deze boringen manueel of machinaal worden geplaatst; de manier van boren primeert niet, wel het adequaat kunnen beantwoorden van de onderzoeksvragen is van belang. Indien er bodems met potentieel voor steentijdsites gedetecteerd worden (bijvoorbeeld afgedekte oude looppniveaus die dateren uit de steentijden, of een goed bewaarde podzolbodem) of steentijd arte- of ecofacten worden aangetroffen in de boringen, moet overgegaan worden naar verkennend archeologisch booronderzoek. Indien dit potentieel er niet is (bijvoorbeeld als geen afgedekte oude looppniveaus die dateren uit de steentijden bewaard zijn), kan overgegaan worden naar het proefsleuvenonderzoek. Indien uit deze boringen echter blijkt dat delen van het plangebied zodanig verstoord zijn dat er geen archeologische bodemarchief meer bewaard is, dan dienen alle verdere onderzoekstappen, inclusief het proefsleuvenonderzoek, niet uitgevoerd te worden op deze delen.

Figuur 3 Aanduiding van de boorpunten voor het landschappelijk bodemonderzoek, geprojecteerd op het kadasterplan (bron: geopunt.be).

- Verkennd archeologisch booronderzoek

Een verkennend archeologisch booronderzoek heeft als doel archeologische sites op te sporen door middel van boringen en in het bijzonder het opsporen van steentijdsites. Bij dit onderzoek dient bovendien het opgeboorde grondmateriaal uitgezeefd te worden en te gecontroleerd op de aanwezigheid van silexartefacten en ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten). De gestelde voorwaarden voor een dergelijk onderzoek in de Code van de Goede Praktijk zijn hier richtinggevend. Indien hiervan wordt afgeweken, dient dit beargumenteerd te worden. Voor het opsporen van steentijdsites wordt een boorgrid van 10 bij 12m aangehouden. De boorpunten op de boorraai liggen 12m uit elkaar, terwijl de parallelle boorraaien 10m uit elkaar liggen. Ook hier kunnen afwijkingen op dit boorgrid beargumenteerd worden. De keuze van het boorgrid moet gebaseerd zijn op de resultaten van de landschappelijke boringen. Indien er effectief silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) bewaard zijn, dient overgegaan worden naar waarderend archeologisch booronderzoek en/of proefputten. De methodologische keuze hiervoor hangt vast aan de resultaten van het verkennend onderzoek en de complexiteit van de stratigrafische context, de verwachte dichtheid en spreiding van de artefacten (bv. horizontaal, verticaal, ...), de diepteligging van de niveau(s) (bv. veiligheidsprincipe, grondwater, ...) en de aardkundige eigenschappen van de ondergrond. Hierbij aansluitend primeert ook de veiligheid bij de keuze voor het verdere traject.

- Waarderend archeologisch booronderzoek

Een waarderend archeologisch booronderzoek heeft als doel een reeds opgespoorde archeologische site te waarderen en in ruimte af te bakenen (verticaal/horizontaal). Hierbij wordt het boorgrid op een beperkte locatie van het plangebied gezet, waar de boorresultaten van de verkennende boringen positief zijn gebleken. Daarnaast dienen ook de naburige negatieve boorpunten meegenomen te worden in het waarderend booronderzoek. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De inplanting van het boorgrid wordt gebaseerd op de resultaten van het reeds uitgevoerde verkennend archeologisch booronderzoek. De methode bestaat uit een boorgrid van maximaal 5 op 6m. De afstand tussen de parallelle boorraaien bedraagt 5m en de onderlinge afstand tussen de boorpunten op een raai is 6m. De voorwaarden voor een dergelijk onderzoek worden ook hier bepaald door de Code van de Goede Praktijk. Eventuele afwijkingen worden duidelijk beargumenteerd.

- Proefputten

Op locaties waar tijdens het verkennend en/of waarderend booronderzoek goede en in situ bewaarde concentraties silexartefacten en/of ander vondstmateriaal dat kan wijzen op de aanwezigheid van een steentijdsite (vb. verkoolde ecofacten) worden aangetroffen, worden proefputten in functie van steentijd artefactensites voorgeschreven, indien op dat moment nog niet voldoende gegevens zijn gegenereerd om een adequaat plan van maatregelen voor een steentijdopgraving op te stellen. Onder concentraties wordt verstaan: ofwel meerdere artefacten per boorpunt, ofwel meerdere artefacten verdeeld over aangrenzende boorpunten. In deze proefputten worden de verticale en horizontale

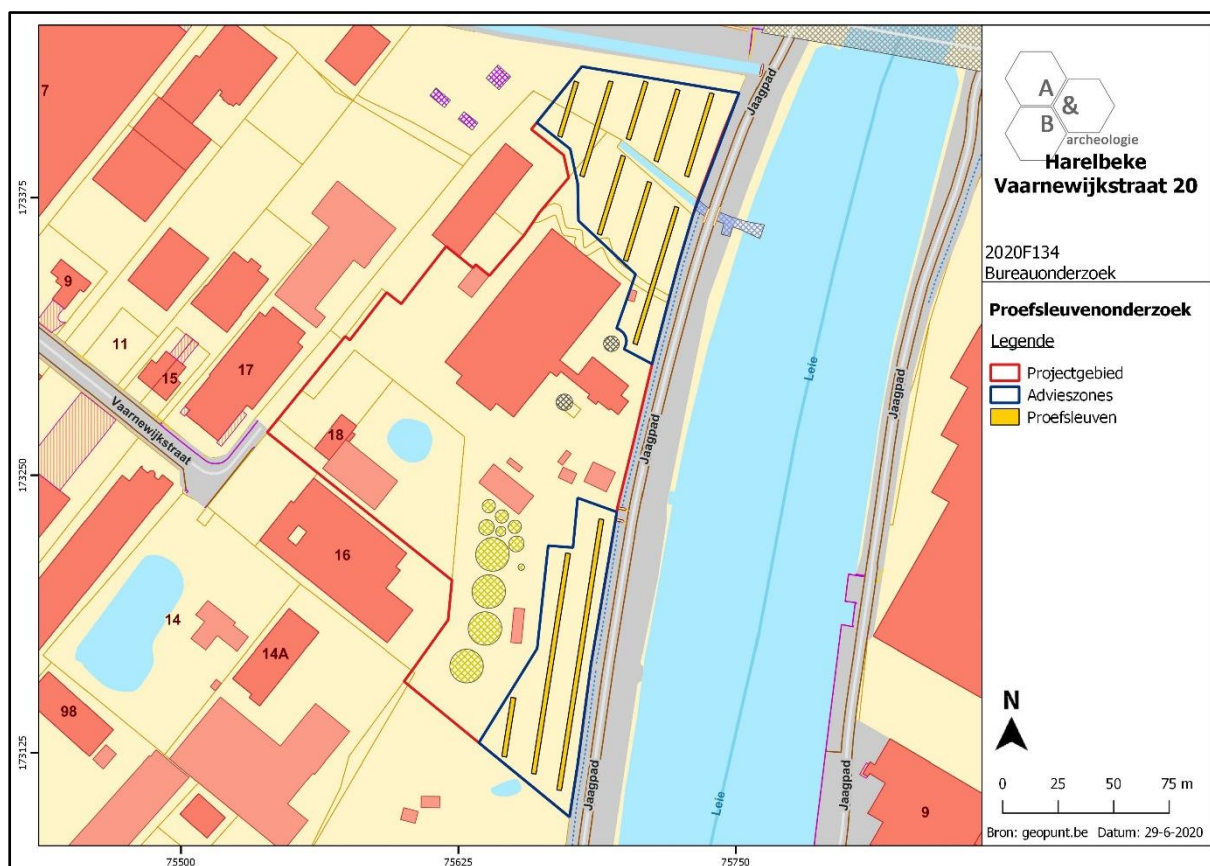
spreading van de vuursteenconcentraties geanalyseerd en geïnterpreteerd en gekoppeld aan de voorkomende stratigrafische eenheden. Ook de aard, datering en waarde van deze concentraties worden bestudeerd, evenals hun relatie met het landschap en de impact van de geplande werken. In dit laatste geval wordt bekeken of eventueel in situ behoud mogelijk is of niet.

De proefputten worden ingepland op basis van de verkennende of waarderende archeologische boringen. Op basis van de resultaten van deze boringen, worden keuzes gemaakt over de omvang, het aantal en de inplanting van de proefputten. Sowieso worden proefputten ingepland ter hoogte van de positieve boorpunten, maar ook bij de naburige negatieve boorpunten. Dit om de verticale en/of horizontale begrenzing vast te stellen van de steentijdartefactensite. De proefputten zijn vierkant, worden met de hand uitgegraven en het sediment wordt uitgezeefd (per arbitrair niveau van maximaal 10cm, of per aardkundige eenheid, eveneens in niveaus van maximaal 10cm). Voor de overige bepalingen betreffende de methodiek wordt verwezen naar hoofdstuk 8.7 uit de Code van Goede Praktijk versie 4.0.

- Proefsleuvenonderzoek

Teneinde na te gaan of er archeologisch relevante grondsporen aanwezig zijn binnen het onderzoeksgebied, dient gebruik gemaakt van de inplanting van parallelle, ononderbroken proefsleuven, met een tussenafstand van 12 à 15m van middelpunt tot middelpunt. Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. De sleuven zijn 1,80 tot 2m breed en zijn noordnoordoost-zuidzuidwest georiënteerd, parallel aan de Leie. De inplanting van de sleuven kan mogelijk gewijzigd worden door de resultaten van de landschappelijke boringen. Daarnaast worden extra volg-, dwarssleuven of kijkvensters aangelegd om beter inzicht te krijgen in de aard van de aangetroffen archeologische sporen. Deze worden vrij gekozen door de uitvoerende erkende archeoloog tijdens het veldonderzoek.

Er wordt 10% (969,5m²) van de geadviseerde oppervlakte opengelegd door middel van sleuven en 2,5% (242,4m²), door middel van volg-, dwarssleuven of kijkvensters, zodat in totaal zo 12,5% (1.211,9m²) onderzocht wordt. De grond wordt gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Het dichten gebeurt op zo'n manier dat de originele bodemopbouw opnieuw bekomen wordt en dat de draagkracht van de bodem minstens gelijk is aan de draagkracht voorafgaand de start van het veldwerk. Indien nodig worden kwetsbare sporen (bv. graven) afgedekt met waterdoorlatende doek.

Figuur 4 Indicatief sleuvenplan, geprojecteerd op de kadasterkaart (bron: geopunt.be).

5. Gewenste competenties

- Het landschappelijk booronderzoek dient uitgevoerd te worden door een aardkundige of een assistent-aardkundige.
- Het eventuele verder verkennend en waarderend archeologische booronderzoek dient te gebeuren door een veldwerkleider met ervaring in verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek.
- Het eventuele proefputtenonderzoek (steentijd) dient te gebeuren door een veldwerkleider met aantoonbare ervaring wat betreft steentijdonderzoek.
- Het team voor het proefsleuvenonderzoek moet bestaan uit minstens 2 archeologen met minstens 40 werkdagen veldervaring met proefsleuvenonderzoek. Minstens 1 van deze archeologen dient ervaring te hebben met onderzoek van meerperiodesites en landelijke sites. Minstens 1 van deze archeologen dient minstens 200 werkdagen ervaring te hebben met onderzoek op zandleem- en kleibodems.

6. Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er zijn geen voorziene afwijkingen.